

Hal - le - luu - ja, ta - han laul - da nüüd sel arm - sal hom - mi - kul.
Tä - na po - le kur - bust tun - da, sest see päev on ar - mas mul,

mis siin o - ma ar - mu - ga täi - dab sü - dant rõõ - mu - ga.

2. Vaikne rahupäev mu hingel, pühapäev, mis valgustab. Selge päev siin pimeduses, kallis aeg, mis õnnistab. Tund, täis rohket õnnistust, saadab ära kurvastust.	4. Issand, tarka meelt mul anna, minu südant valmista. Õpeta mind rohkelt täna, kuulutamist õnnista. Et Su sõna selgena vajuks südamesse ka.	6. Seda üht ma tahan teha: vaimuvara koguda, Isa armupalet näha, kallist pärli otsida. See on vara, mis mul jääb, elupäev kui looja läeb.
3. Tööde vaevast ihu puhkab, pühapäev toob kosutust. Väsind süda rahu ihkab, rahu, mis on Jumalast. Seda palves otsin ma alandliku meelega.	5. Kõiki kuulutajaid keeli rohkest armust õnnista. Kõigi kuulajate meeli Sõna läbi kinnita. Armuseadust nendega vaimu läbi uuenda.	

Vüis: "Jumal, maa ning taeva Looja" (Gott des Himmels und der Ernen)

Heinrich Albert, 1604-1651.

Sõnad: Jonathan Krause, 1701-1762.

Tõlge: Ferdinand Friedrich Meyer, 1799-1871.